

Z Piekarskich Wież

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO – SANKTUARYJNY
NUMER 1 (202) – 1 STYCZNIA 2012 ROK XVII

Roraty 2011r.

W numerze:

Nauczanie papieża

Benedykta XVI..... str. 3

Ojciec duchowny

dekanatu..... str. 4

Rozmowa o pracy

w przedsionku kościoła..... str. 6

Nieść Chrystusa innym..... str. 7

Wspólnie tworzymy

„Zwierza” str. 8

Fotogaleria str. 10

Sukcesja apostolska..... str. 12

Znani ludzie w Piekarach.....str. 13

Akcja „Szlachetna Paczka” .. str. 16

Rozmaitości..... str. 17

Statystyka..... str. 19

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

Kochani Czytelnicy!

Rok 2012, który właśnie rozpoczęliśmy, jest dla naszego Sanktuarium niezwykle ważny ze względu na przypadające w nim rocznice istotnych dla parafii wydarzeń. W tym roku obchodzić będziemy 50-tą rocznicę nadania tytułu Bazyliki Mniejszej naszemu kościołowi. Oprócz tego, przypada w nim również 150 rocznica śmierci budowniczego murowanego kościoła piekarskiego – ks. Jana Fietzka. W tegorocznych numerach naszego miesięcznika te tematy na pewno będą się przewijały i zostaną szerzej opisane.

A w pierwszym, noworocznym numerze znajdziemy między innymi kilka słów o sukcesji apostolskiej nowego ordynariusza katowickiego, przeczytamy o redakcji naszego miesięcznika i poznany bliżej funkcjonowanie kancelarii parafialnej.

W Nowym Roku życzę wszystkim Czytelnikom wiele radości i pokoju. Niech Matka Piekarska czuwa nad Wami i nad Waszymi rodzinami.

Między kopalniami źródło łaski bije,
Tu Piekarskiej Pani sanktuarium żyje.
Piekarzanie mili tutaj rezydują,
Najświętszej Panience chętnie posługują.

Od lat wielu do niej pielgrzymi przychodzą.
Ona łaskę udziela swoją ręką szczodłą,
Dlatego Cię Matko szczerze dziś błagamy,
Oręduj za nami, i za Piekarami.

Ona na tym miejscu ma koronę złotą,
Posyła anioły, które wszystkich chronią,
Dlatego śpiewamy dziś ku Twojej chwale,
Bądź nam Opiekunką teraz, jutro, stale!

ks. Marek Leszczyna

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Marek Leszczyna, Krystyna Wrodarczyk, Jola Kubik, Jan Hampel, Adam Reinsz, Agnieszka Nowak.

Stała współpraca: ks. Rajmund Machulec, Jerzy Komor, Katarzyna Tomaszewska, Stanisław Dacy, Magdalena Lubecka, Emanuela Reszka.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: bazylika@katowice.opoka.org.pl, www.piekary.bazylika.katowice.opoka.org.pl;

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Nauczanie papieża Benedykta XVI

„(...) Głównym zadaniem kapłana jest głoszenie Chrystusa, Wcielonego Słowa Bożego, i przekazywanie przez sakramenty wielorakiej łaski Bożej, dającej zbawienie. Kościół, powołany przez Słowo, ma być znakiem i narzędziem komunii, którą Bóg urzeczywistnia z człowiekiem, a każdy kapłan powinien ją w Nim i z Nim budować. Na tym właśnie polega najwyższa godność i piękno kapłańskiej misji, w której najpełniej urzeczywistniają się słowa św. Pawła Apostoła: «Wszak mówi Pismo: Żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony (...) Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Jakże więc mieli wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? Jakże mogliby im głosić, jeśli by nie zostali posłani?» (Rz 10, 11. 13-15).

Aby dać adekwatną odpowiedź na te pytania w świecie ulegającym wielkim przemianom kulturowym, szczególnie widocznym w młodym pokoleniu, trzeba korzystać z możliwości, jakie stwarzają zdobycze technologiczne. Świat cyfrowy, dostarczający środków, które dają niemal nieograniczoną zdolność wyrazu, pozwala w nowy sposób odczytywać Pawłowe wezwanie: «Biada mi (...), gdybym nie głosił Ewangelii» (1 Kor 9, 16). Wraz z upowszechnianiem się nowych technologii obowiązek głoszenia nie tylko wzrasta, ale staje się coraz bardziej naglący i wymaga bardziej umotywowanego i skutecznego zaangażowania. Kapłan znajduje się zatem jakby na początku «nowej epoki», bowiem im bardziej nowoczesne technologie będą budować coraz ściślejsze relacje i im bardziej świat cyfrowy będzie rozszerzać swoje granice, tym bardziej będzie on musiał uwzględnić to wszystko w pracy duszpasterskiej, zwielokrotniając swoje zaangażowanie, by wykorzystać media w służbie Słowa.

Rozpowszechniona multimedialność i bogactwo «opcji menu» tejże komunikacji mogą jednak stwarzać ryzyko, że wykorzystanie jej będzie podyktowane samą potrzebą zaistnienia i błędnym postrzeganiem Sieci wyłącznie jako terytorium, które trzeba zająć. Od księży natomiast wymaga się, by potrafili być obecni w świecie cyfrowym w sposób zawsze wierny przesłaniu ewangelicznemu, by odgrywali właściwą sobie rolę animatorów wspólnot, które w dzisiejszych czasach coraz częściej wyrażają się poprzez różnorodne «głosy», pochodzące ze świata cyfrowego, i by głosili Ewangelię, wykorzystując oprócz tradycyjnych również audiowizualne środki nowej generacji (zdjęcia, wideo, animacje, blogi, strony internetowe), które stwarzają nieznane dotąd okazje do dialogu i są przydatne także w ewangelizacji i katechezie (...).

Fragment orędzia na 44. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu

24 stycznia 2010 r.

Msza św. w intencji Ojca Świętego Benedykta XVI w bazylice – sobota 8.00.

KALENDARZ LITURGICZNY STYCZEŃ 2012

1.01.2012

UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ
BOŻEJ RODZICIELKI MARYI

I czyt.: Lb 6,22-27

II czyt.: Ga 4,4-7

Ewangelia: Łk 2,16-21

6.01.2012

UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA
PAŃSKIEGO

I czyt.: Iz 60,1-6

II czyt.: Ef 3,2-3a.5-6

Ewangelia: Mt 2,1-12

8.01.2012

NIEDZIELA CHRZTU
PAŃSKIEGO

I czyt.: Iz 42,1-4.6-7

II czyt.: Dz 10,34-38

Ewangelia: Mk 1,6b-11

15.01.2012

2 NIEDZIELA ZWYKŁA
II tydzień psalterza

I czyt.: 1 Sm 3,3b-10.19

II czyt.: 1 Kor 6,13c-15a.17-20

Ewangelia: J 1,35-42

22.01.2012

3 NIEDZIELA ZWYKŁA
III tydzień psalterza

I czyt.: Jon 3,1-5.10

II czyt.: 1 Kor 7,29-31

Ewangelia: Mk 1,14-20

29.01.2012

4 NIEDZIELA ZWYKŁA
IV tydzień psalterza

I czyt.: Pwt 18,15-20

II czyt.: 1 Kor 7,32-35

Ewangelia: Mk 1,21-28

Ojciec duchowny dekanatu

Dekanat Piekary Śląskie jest jednym z 34 dekanatów archidiecezji katowickiej. Tworzy go 11 parafii. Wśród mieszkających obecnie na jego terenie 43 kapłanów, jak w każdym lokalnym Kościele, bardzo ważne posługiwanie spełniają trzy osoby: dziekan – ks. Władysław Nieszporek, proboszcz parafii Imienia Najświętszej Maryi Panny i św. Bartłomieja Apostoła, wicedziekan – ks. Henryk Foik, proboszcz parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz ojciec duchowny – ks. Damian Gatnar, proboszcz parafii Świętej Rodziny. Istotę posługi ojca duchownego dekanatu przybliży rozmowa:

Co oznacza funkcja ojca duchownego, jakie są jej początki w strukturach kościelnych?

Każdy kapłan, zajmując się sprawami dotyczącymi duszy ludzkiej, jest w jakiś sposób ojcem duchownym, co jednocześnie zobowiązuje, by nie tylko na ten temat mówić, ale przede wszystkim głęboko przeżywać pełnioną funkcję oraz wszelkie powinności z nią związane. Myślę, iż jej źródło poszukiwać można w nauce Ojców Kościoła, opartej na Biblii, z niej wypływającej, do niej nawiązującej. Również do ojców pustyni przychodziło się, by zasięgnąć rady, by

razem z nimi pomodlić się, by w jakiś sposób wsłuchać się w „ich” głos, będący konsekwencją głębokiej kontemplacji, szczególnej bliskości z Bogiem.

W strukturach kościelnych jest przewidziana funkcja ojca duchownego. Z tą posługą każdy ksiądz zetknął się już w czasach seminaryjnej formacji kapłańskiej. Do niego zwracaliśmy się w naszych sprawach, trudnych duchowo, u niego szukaliśmy wsparcia i wskazówki. On, po odpowiednim przygotowaniu teologicznym, duchowym, wiedział więcej, mógł pomóc. Mówiąc o funkcji ojca duchownego dekanatu, podkreślić należy, iż każdy z księży potrzebuje jakiegoś kierownictwa, przy czym wygląda to teraz inaczej, aniżeli w seminarium. Dla każdego kapłana kierownikiem duchowym jest przede wszystkim jego spowiednik. Funkcja ojca duchownego wiąże się z modlitwą w intencji kapłanów dekanatu. Jest to jeden z ważniejszych momentów mojej codziennej modlitwy, mojej myśli o kapłanach dekanatu i codziennego zawierzenia ich Bogu. Może niektórzy nawet tego nie wiedzą, że ojciec duchowny codziennie modli się za nich. Takie jest moje zadanie.

Z jakimi obowiązkami, oprócz modlitwy, wiąże się ta

funkcja?

Raz w miesiącu, w jednej z parafii dekanatu, organizowane jest czwartkowe spotkanie kapłańskie. Jego ramy tworzą zasadniczo trzy elementy: modlitwa adoracyjna przed Najświętszym Sakramentem, spotkanie przy stole oraz konferencja, podczas której głoszone jest słowo ojca duchownego. To jedno z moich zadań.

Jakich tematów Ksiądz dotyka, o czym mówi do kapłanów?

Nie istnieje jakiś konkretny schemat, który trzeba realizować systematycznie. Czasem tematyka związana jest z rokiem liturgicznym, innym razem z konkretnymi wydarzeniami. Wybór tematu należy do ojca duchownego. W osobistej refleksji opieram się na doświadczeniu starszych kapłanów, których Bóg postawił na drodze mojego życia i powołania, ponieważ rolę ojca duchownego kojarzyłem zawsze z seniorem, z kapłanem doświadczonym. Kiedy rozpocząłem pełnienie tej funkcji, zastanawiając się nad treścią konferencji, za kopalnię tematów uznałem Listy Ojca Świętego Jana Pawła II do kapłanów, rokrocznie pisane na Wielki Czwartek. One stanowią źródło, z którego nie-

ustannie czerpię, często do nich zaglądam, jeżeli znajdę coś, co w danym momencie jest właściwe do spotkania kapłańskiego, wówczas ten temat podejmuję.

Czy ta funkcja jest kadencyjna? Kto mianuje na ojca duchownego dekanatu?

Tak, funkcja jest kadencyjna. Okres jej pełnienia trwa 5 lat. Poprzednim ojcem duchownym był ks. Ludwik Kieras, proboszcz parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Kamieniu. Ja jestem ojcem duchownym od 2009 r. Kadencję poprzedzają wybory wśród księży dekanatu. Wyłonione podczas nich dwie kandydatury przesłane są do księdza arcybiskupa, który sam dokonuje wyboru, mianuje i wydaje dekret.

W jaki sposób ojciec duchowny dekanatu odczuwa

wsparcie i pomoc w ramach diecezji? Czy tu też funkcjonuje taka posługa?

W archidiecezji katowickiej ojcem duchownym dla wszystkich kapłanów, a więc i ojców duchownych poszczególnych dekanatów, jest ks. Zenon Drózdź, proboszcz parafii św. Józefa Robotnika w Katowicach-Józefowcu. Podczas naszych spotkań obecne jest słowo ojca duchownego, który w pełnieniu tej funkcji ma potężne doświadczenie, jest też do niej w sposób wyjątkowy przygotowany. Ostatnio prowadził rekolekcje kapłańskie w Kokoszycach, w których uczestniczyłem.

Czym jeszcze Ksiądz chce podzielić się z Czytelnikami miesięcznika parafialno-sanktuaryjnego? Jakie wskazówki w realizacji zadań ojca duchownego dekanatu

Ksiądz dostrzega?

Z jednej strony to posługiwanie niesie z sobą dużą odpowiedzialność duchową. Obowiązki, wynikające z podstawowej, pełnionej przeze mnie funkcji proboszcza ponad dziewięćsetosobnej parafii sprawiają, iż nie do końca jestem w stanie spełniać te wszystkie oczekiwania, które księża mogą mieć wobec mnie. Tę świadomość mam.

Z drugiej strony mocno chcę, by ten kontakt jeszcze bardziej się zacieśniał. O księżach dekanatu myślę i modłę się za nich. Gdy ktoś potrzebuje duchowego wsparcia, jestem otwarty i dyspozycyjny. Zarówno spotkania kapłańskie, jak i konferencje są dla mnie nie tylko obowiązkiem, który trzeba spełnić. One mnie ubogacają, sprawiają, że trzeba więcej pracować nad sobą, czytać, zastanowić się. To, o czym mówię, musi wypływać z osobistych przeżyć, z kapłańskiego serca.

Dziękuję Księdzu Proboszczowi za przybliżenie treści posługi ojca duchownego dekanatu. Na dalszy czas jej pełnienia życzę darów Ducha Świętego oraz wstawienia Pani Piekarskiej, Matki kapłanów.

Z ks. prob. Damianem Gatnarem rozmawiała
Agnieszka Nowak

Rozmowa o pracy w przedsionku Kościoła...

Mam wrażenie, że praca w kancelarii jest pracą trochę niedocenianą i tak w zasadzie na uboczu, a przecież jest to miejsce ważne i potrzebne. Stąd pomysł na wywiad. Jak zareagowała Pani na tę propozycję?

(śmiech) Cóż, propozycją byłam trochę zaskoczona.

Czy kancelaria parafialna jest tak naprawdę miejscem potrzebnym?

Kancelaria parafialna jest niezbędna dla funkcjonowania całej parafii. Znajdują się tutaj księgi metrykalne – ślubu, chrztów, zgony i inne, np. księga Komunii Świętej, odwiedzin chorych, bierzmowania. Kancelaria jest również miejscem, gdzie prowadzi się rozmowy duszpasterskie, przyjmuje intencje, wydaje zaświadczenia i dokumenty, które potrzebne są do prawidłowego życia wspólnoty

parafialnej tak, jak nakazuje prawo kościelne.

Zastanawiam się, czy trzeba być praktykującym katolikiem, aby pracować na probostwie i czy to w dzisiejszych liberalnych czasach ma jeszcze jakieś znaczenie?

W kancelarii reprezentuje się nie tylko instytucję, ale żywy Kościół Chrystusa, z którym trzeba być związanym. Czasem trzeba bronić prawd wiary, zwyczajów religijnych i tradycji Kościoła. Wtedy własne przekonania religijne są konieczne. Sama praca, bez podbudowy religijnej osłabia wiarygodność Kościoła.

Gdy wykonuje Pani swoje obowiązki każdego dnia, gdzieś w głowie tli się myśl, że pracuje się na chwałę Bożą w tak świętym miejscu?

Tak. Na pewno towarzyszy

mi ta świadomość. To nie jest tylko praca biurowa, ale również pewnego rodzaju ewangelizacja. Dlatego codziennie uczestniczę we Mszy Świętej, a swoje obowiązki rozpoczynam modlitwą do Ducha Świętego, prosząc o dar miłości, pokory i mądrości. Codziennie oddaję się pod opiekę MB Piekarskiej, która nigdy mnie nie opuściła.

Czy zatem lubi Pani swoją pracę, tu w kancelarii?

Bardzo lubię. Gdy wykonywaną pracę się lubi, wtedy ona nie nudzi, ale daje dużo satysfakcji.

Słyszałam, że organizowane są rekolekcje przeznaczone specjalnie dla pracowników kancelarii parafialnych? Ciekawi mnie, czy Pani uczestniczyła kiedyś w czymś podobnym?

Oczywiście. Co roku Kuria Metropolitalna organizuje takie rekolekcje. Jest to czas refleksji nad sobą, modlitwy, ale także są to spotkania formacyjno-szkoleniowe, które są potrzebne, aby wszystko mogło być prowadzone zgodnie z przepisami kościelnymi.

Ludzie do kancelarii przychodzą z różnymi sprawami i problemami. Pani jako pracownik tej instytucji musi to wszystko ogarnąć. Przypuszczam, że nie zawsze jest to prosta praca.

Sytuacje są różne. Zanim zaczęłam pracować w kancelarii

myślałam, że to praca bardzo miła i spokojna, bo jakby w przedświątku kościoła. Jednak prawda jest taka, że także i tutaj przychodzą ludzie z niesłusznymi pretensjami, ordynarni. Na szczęście jest to nikły procent. Zdecydowana większość petentów to osoby, które wiedzą gdzie i po co

przychodzą.

Czy pamięta Pani jakieś szczególne wydarzenie, tu w Pańskiej gabinecie?

Chyba najbardziej zapamiętam to, gdy do kancelarii niespodziewanie przyszedł śp. Prezy-

dent Lech Kaczyński. To było bardzo spontaniczne i niespodziewane. Bardzo miły człowiek.

Dziękuję za rozmowę.

Z panią Haliną Siegel,
kancelistką, rozmawiał
Adam Reinsz

Nieść Chrystusa innym

Niedziela 18.12.2011 r. była dla alumnów IV roku Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Katowicach dniem szczególnym. W tym dniu z rąk Metropolity Górnośląskiego, ks. abpa Wiktora Skworca przyjęli posługę akolitu, która pozwala im na rozdzielanie Komunii św. w Zgromadzeniu Liturgicznym. Wśród alumnów znalazł się Jakub Tomaszewski, pochodzący z piekarskiej Bazyliki. Wszystkim nowym Akolitom życzymy, by wpatrując się w Chrystusa ukrytego pod postacią Chleba, jak najczęściej czerpali od Niego siłę i z radością nieśli Go innym, służąc godnie Kościołowi przy Stole Pańskim.

Z języka greckiego „akolita” znaczy dosłownie „iść za kimś”. Początkowo w historii Kościoła akolici nie mieli ściśle określonych funkcji, często przynależeli do grupy duchownych, poma-

gając im. Musieli zatem przyjąć święcenia akolitu, dzisiaj jednak to nie są święcenia, a ostatnia z posług przed święceniami. Pierwotnie nosili lichтары. Do ich zadań należało zapalanie światła oraz podawanie wina i wody w czasie Eucharystii. Można powiedzieć, że stali się sługami ołtarza. I ta funkcja naznaczyła posługę akolitu.

Dzisiaj akolita jest odpowiedzialny przede wszystkim za ołtarz. To on przygotowuje go celebransowi do sprawowania Mszy św., to on nakrywa ołtarz, podaje naczynia liturgiczne i układa je na Stole Pańskim. Przynosi wodę i wino w ampułkach, które w czasie przygotowania a darów kapłan lub diakon wlewa do kielicha. Akolita może również na początku

fot. Stanisław Dacy

Mszy, w procesji do ołtarza, nieść krzyż. Jest również nadzwyczajnym szafarzem Eucharystii. Może zatem (za zgodą) pomagać kapłanom i diakonom rozdelać Komunię w czasie Mszy św., puryfikować, czyli oczyszczać kielich i inne naczynia liturgiczne, upoważniony jest również do tego, by wystawiać Najświętszy Sakrament do publicznej adoracji, a później Go chować, nie może jednak przy tym udzielać sakramentalnego błogosławieństwa. W wyjątkowych sytuacjach akolita może zanosić Jezusa Eucharystycznego chorym do ich domów, może również w wyjątkowych sytuacjach w Zgromadzeniu Liturgicznym prowadzić nabożeństwa i adoracje.

Opracował
Jan Hampel

fot. Stanisław Dacy

Wspólnie tworzymy „Zwierza”

U progu kolejnego roku chcemy się Wam, Drodzy Czytelnicy, przedstawić. Wprawdzie w każdym numerze znajduje się stopka redakcyjna, ale myślę, że warto też wiedzieć coś więcej o ludziach, którzy poświęcają swój czas, tworząc nasz miesięcznik.

W skład ścisłej redakcji wchodzi sześć osób. Są to:

Ks. Marek Leszczyna – wikariusz, magister teologii, słuchacz II roku podyplomowych studiów teologii pastoralnej, katecheta w piekarskim LO, redaktor naczelny „ZPW”, dekanalny i parafialny duszpasterz Dzieci Maryi, przewodnik parafialnej pielgrzymki do Częstochowy, opiekun Młodzieżowej Grupy Turystyki Niekonwencjonalnej, parafialnego zespołu wokalnoinstrumentalnego „Legato” oraz wspólnoty Żywego Różańca. Interesuje się podróżami do intrygujących miejsc, grywa w siatkówkę i tenisa stołowego, zdobywa Koronę Gór Polski. Jego pasją jest liturgia, muzyka liturgiczna, turystyka górską i siatkówka.

Krystyna Michna-Wrodarczyk – w Zespole Redakcyjnym od 2000 roku. Zastępca Dyrektora ZSZ im. Stanisława Ligonja w Piekarach Śl., uczy języka polskiego w tej szkole.

Od 1999 r. przewodnik po Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej. Współorganizator wystaw w Centrum Pielgrzymkowym. Opracowała program edukacyjny „Piekary – moje miasto”, w ramach którego oprowadza i zapoznaje z historią Piekar swoich uczniów, organizuje międzyszkolny konkurs wiedzy „Piekary Duchową Stolicą Śląską”.

Hobby to turystyka (zdobyte odznaki GOT i OTP), często organizuje wyjazdy młodzieży, za co w tym roku otrzymała przyznaną przez Zarząd Główny PTTK Złotą Odznakę „Zasłużony w pracy PTTK wśród młodzieży”.

Jola Kubik – absolwentka filologii polskiej i teologii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, piekarszanka. Kończy pracę nad doktoratem z polskiego reportażu współczesnego. Szczególnie interesuje się twórczością: Ryszarda Kapuścińskiego, Wojciecha Tochmana, Wojciecha Jagielskiego, Jacka Hugo-Badera i Mariusza Szczygły. Pracuje w Biurze Prasowym Uniwersytetu Śląskiego, jest redaktorem naczelną „Gazety Uniwersyteckiej UŚ”. Ponadto pracuje jako nauczyciel języka polskiego w LO dla dorosłych. Fascynuje się kulturą francuską i językiem, które zgłębia od kilku lat. Wolny czas spędza z przyjaciółmi oraz z 3-letnim chrześniakiem, szkicuje, uczy się włoskiego i fotografii,

niedawno polubiła boks jako jedną z form aktywności fizycznej. Marzenie: podróż do Nowego Jorku.

Jan Hampel – magister teologii, organista w bazylice piekarskiej, katecheta w MSP nr 5 w Piekarach Śląskich. Interesuje się muzyką oraz historią. W wolnych chwilach jeździ rowerem po piekarskich lasach.

Adam Reinsz – student Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W przyszłości chce pracować w mediach. Interesuje się historią, polityką, literaturą, sztuką, teatrem i współczesnymi mediami. Dużo czyta, przeważnie powieści, reportaże i wiersze. Lubi rodzinne podróże i wspólne odkrywanie nowych miejsc.

Agnieszka Nowak – od ponad 25 lat, od ukończenia studiów pedagogicznych, związana z kształceniem osób niepełnosprawnych intelektualnie. Pracuje jako nauczyciel-wychowawca w Zespole Szkół Specjalnych w Radzionkowie, prowadząc z dziećmi i młodzieżą zajęcia z zakresu nauczania przyrody i biologii oraz rewalidacji indywidualnej. W przeszłości jej pasją była turystyka górską, obecnie, coraz bardziej, staje się nią historia sanktuarium Matki Bożej w Piekarach Śląskich, jej rodzinnym mieście.

Oprócz ścisłej redakcji są jeszcze osoby należące do tzw. stałej współpracy z miesięcznikiem. Są nimi:

Ks. Rajmund Machulec – emerytowany proboszcz parafii św. Józefa w Piekarach. Zatraskany o to, by katolicyzm był bardziej radosny, m.in. poprzez ukazywanie w artykułach bogactwa poszczególnych prawd katechizmowych i piękna liturgii Kościoła.

Jerzy Komor – znany też pod pseudonimem Jorguś Rzympoła. Siedemdziesięcioletni młodzieniec bez zawodu, o profesji inżynierjno-górnictwo-geodezyjnej w stanie częściowego spoczynku, nadal przydatny w górnictwie rudnym, z którym rozstanie – mimo 22-letniego pobytu na emeryturze – nie dochodzi do skutku. Bawił przez lat czternaście siebie i słuchaczy w najlepszym Śląskim Radiu Piekary śląskim humorem, propagowaniem pięknej mowy śląskiej na kanwie elementów śląskiej tożsamości. Teraz, gdy włos bieleje, zapisuje swe myśli nieuczesane w miesięczniku i czasami w wydaniu książkowym. Zainteresowania – bardzo szerokie, a wśród nich historia górnictwa rudnego jest naczelnym. Jest pełen wiary w dobro tkwiące w ludziach i pozytywny rozwój naszego świata.

Katarzyna Tomaszewska – od paru miesięcy współpracuje z redakcją miesięcznika – jest odpowiedzialna za skład. Na co dzień studiuje inżynierię biomedyczną na Politechnice Śląskiej. Lubi podróże, chodzenie po górach i siatkówkę pod każdą postacią.

Stanisław Dacy – na co dzień uczeń II klasy chorzowskiego Słowaka. Każdą wolną chwilę wykorzystuje na rozwój swoich pasji: fotografii i turystyki górskiej. Obecnie należy również do zespołu parafialnego „Legato”. Od dziesięciu lat jest ministrantem w bazylice, a przez półtora roku zajmował się składem miesięcznika.

Magdalena Lubecka – mgr teologii, fotograf. Kontynuuje rodzinne tradycje, prowadząc rodzinną firmę – studio fotograficzne w Piekarach. Hobby: przede wszystkim – konie, a szczególnie górską turystykę jeździecką, poza tym historia w ogólności (ale najbardziej historia i sztuka Górnego Śląska, historia Kościoła), literatura, motoryzacja.

Emanuela Reszka – nauczycielka wychowania przedszkolnego, obecnie wychowawczyni grupy 3-latków. Oprócz tego studiuje (studia doktoranckie) filologię polską na Uniwersytecie Śląskim. Jest również związana z Ruchem Światło-Życie, posługując jako moderatorka w rodzinnej parafii w Hołdunowie. Interesuje się literaturą, szczególnie polską, pedagogiką i historią sztuki. Odpowiedzialna za korektę w miesięczniku.

SERCE PEŁNE
RORATY 2011 r.
DOBRA
MIEJ

fot. M. Lubecka

PASTERKA 2011r.

fol. S. Dacy
proj. M. Lubecka

Sukcesja apostolska

Arcybiskup Wiktor Skworec

Nowy metropolita katowicki, abp Wiktor Skworec wpisuje się w historię naszej archidiecezji jako szósty biskup katowicki (kard. August Hlond 1925-1926, bp Arkadiusz Lisiecki 1926-1930, bp Stanisław Adamski 1930-1967, bp Herbert Bednorz 1967-1985, abp Damian Zimoń 1985-2011, abp Wiktor Skworec od 2011). W poprzednim numerze mo-

gliśmy przeczytać krótką biografię naszego arcybiskupa, natomiast w tym numerze, chciałbym przedstawić fragment jego sukcesji apostolskiej.

Czym jest sukcesja apostolska? „Sukcesja to nieprzerwany proces przekazu posłannictwa apostolskiego dokonujący się mocą Ducha Świętego przez sakramentalny akt święceń biskupich dla zachowania tożsamości ewangelicznej i katolickiej otwartości Kościoła”. Biskupi są następcami Apostołów i podobnie jak uczniowie są ustanowieni do tego, aby strzec wiary, sakramentów i nauczania Kościoła.

Abp Skworec święcenia biskupie przyjął z rąk papieża Jana Pawła II. Cofniemy się do XVI wieku, aby poznać ten fragment sukcesji apostolskiej, a więc zobaczymy, kto kogo konsekrował na biskupa (w nawiasie rok sakry biskupiej):

? Arcybiskup Wiktor Paweł Skworec (1998)

? Papież Bł. Jan Paweł II † (1958)

? Arcybiskup Eugeniusz Baziak † (1933) – był jednym z tych wielkich pasterzy Kościoła polskiego, którzy przykładem życia, żarliwą wiarą i głębokim patriotyzmem pozostawili po sobie wielką wdzięczność w sercach ludzkich,

? Arcybiskup Bolesław Twardowski † (1919)

? Arcybiskup Bł. St. Józef Bilczewski † (1901) –

Bł. Jan Paweł II

czcią i miłością najlepszego syna otaczał Matkę Najświętszą nazywając Ją swą „Matuchną”

? Jan Maurycy Paweł Kardynał Puzyna de Kosielsko † (1886)

? Mieczysław Halka Kardynał Ledóchowski † (1861)

? Camillo Kardynał Di Pietro † (1839)

Leon XIII

Klemens XIII

? Chiarissimo Kardynał Falconieri Mellini † (1826)

? Papież Leon XII † (1794) – uznaje się go za pierwszego nowoczesnego papieża, dążącego do dialogu ze współczesnym światem, ale nie rezygnującego jednocześnie z ewangelizacji życia społecznego. Autor encykliki *Rerum novarum*, w której przedstawione zostały zasady katolickiej nauki społecznej. Encyklika ta wydana w 1891 r. stała się jedną z najważniejszych we współ-

Benedykt XIV

czesnych wypowiedziach Kościoła, kształtując katolicką myśl społeczną aż do naszych czasów,

? Henry Benedict Mary Clement Kardynał Stuart of York † (1758)

? Papież Klemens XIII † (1743)

? Papież Benedykt XIV † (1724) – był mecenasem sztuki i nauki, jego działalność uzyskała uznanie i szacunek nie tylko wśród katolików, ale także protestantów. Monteskiusz nazwał Benedykta XIV papieżem uczonych, a wielu uczonych dedykowało papieżowi swoje prace,

? Papież Sługa Boży Benedykt XIII † (1675)

? Paluzzo Kardynał Paluzzi Altieri Degli Albertoni † (1666)

? Ulderico Kardynał Carpegna † (1630)

? Luigi Kardynał Caetani † (1622)

Benedykt XIII

? Ludovico Kardynał Ludovisi † (1621)

? Arcybiskup Galeazzo Sanvitale † (1604)

? Girolamo Kardynał Bernerio, O.P. † (1586)

? Giulio Antonio Kardynał Santorio † (1566)

? Scipione Kardynał Rebiba †

Opracował

ks. Marek Leszczyńska

Znani ludzie w Piekarach – analiza księgi pamiątkowej

Są takie książki, w których drzemie uśpiona historia. Otwierając je, budzimy postacie, które dawno odeszły, a jednak w tej księdze pozostawiły swój ślad, swoim wpisem przyciągają naszą uwagę, intrygują nas, zachęcają do zainteresowania się nimi.

Księgi pamiątkowe, bo o nich mowa, to źródło wiedzy o ludziach, ale może przede wszystkim o miejscu, w którym ta księga się

znajduje. Nazwiska, które tutaj znajdujemy, potwierdzają rangę i fenomen miejsca. Tego dowodem jest księga pamiątkowa, którą możemy zobaczyć w Muzeum Sanktuaryjnym w Piekarach Śląskich.

Nawet zamknięta przyciąga naszą uwagę – okładka świadczy o tym, że nie pochodzi z naszego współczesnego świata, jest solidna, piękna, jak dawne, stare rzeczy, które oparły się

upływowi czasu. Na pierwszej stronie znajdujemy datę: „1 October 1846”.

W tym dniu hołd Matce Boskiej Piekarskiej złożył król pruski Fryderyk Wilhelm IV, który „postanowił odwiedzić kraje górnośląskie, ażeby naocznie się zapoznać z stosunkami tam panującymi”, a „słyszając o działalności księdza Fiecka w walce przeciw pijaństwu, postanowił zapoznać się z tym rzadkim, opatrzniciowym

mężem". (Ks. Stanisław Drobny „Ks. Aloyzy Jan Fiecek” str. 52-53). W wyżej cytowanej książce ks. Stanisława Drobnoego znajdujemy również informację na temat pierwszego w księdze wpisu: „... król przystąpił do stołu, nakrytego zielonym suknem, na którym księga fundacyjna leżała. Była to tak zwana „złota księga”, w pysznej oprawie skórzanej, ozdobiona napisem: Ave Maria, Gratia Plena 1843 – Zdrowaś Marja, łaskiś pełna. Na pierwszej stronicy podpisał król własnoręcznie swe imię” (str. 53)

Na następnej stronie wpis kardynała Melchiora

Diepenbrocka, biskupa wrocławskiego, którego ks. Fiecek zaprosił, aby „poświęcił nowy Pałac Królowej Nieba na górnośląskiej niwie”, a „te odwiedziny biskupie w Wielkich Piekarach są niezapomniane; jeszcze drugie pokolenie opowiadało z zachwytem, co to była za uroczystość, gdy arcykapłan stanął jako pasterz pomiędzy swemi owieczkami” („Ks. Aloyzy Jan Fiecek” str. 55). „Panience Marji Piekarskiej na wieczną pamiątkę swego na tem miejscu pobytu” (str. 60) podarował monstrancję cesarzowej Eleonory. Pamiątką pozostał też wpis w księdze – wiersz, który w 1858 r. przetłumaczył i wpisał do

księgi Piotr Semenکو:

„Wiersz K. Kardynała Diepenbrocka, na czele tej księgi zapisany a przez siebie przetłómaczony jak następuje:

Wszyscy, co tu są wpisani,

Każde imię, wielkie, małe

Wpisz je do żywota księgi,

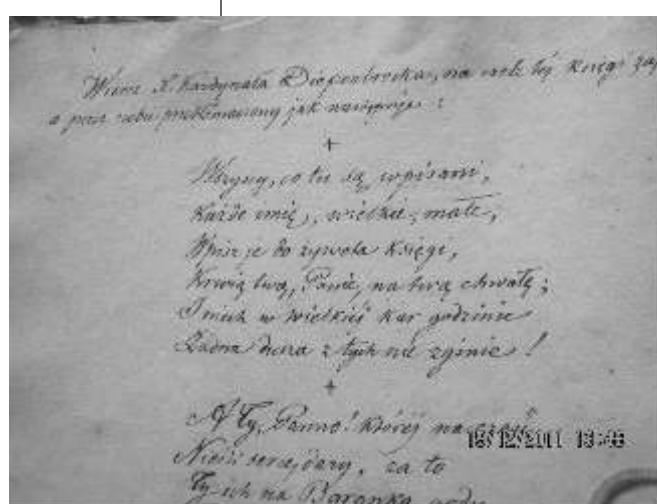
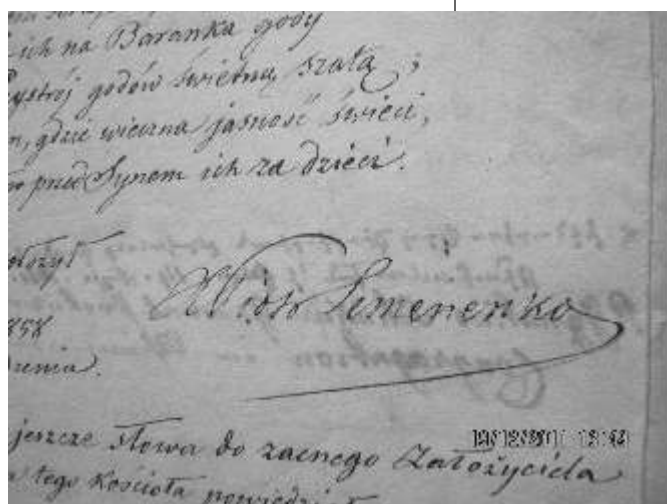
Krwia twą, Panie, na twą chwałę,

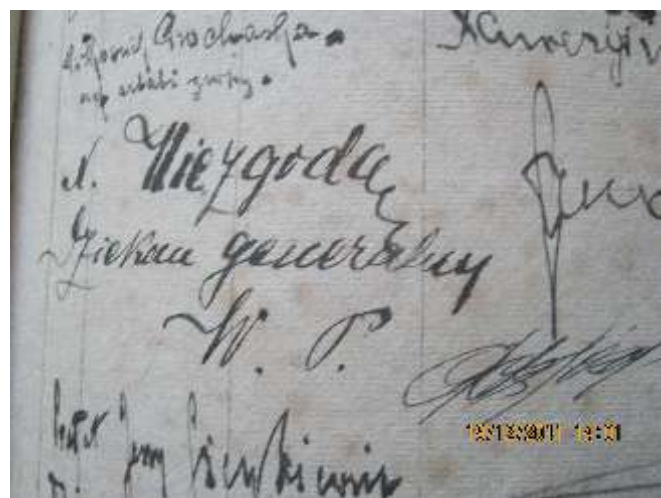
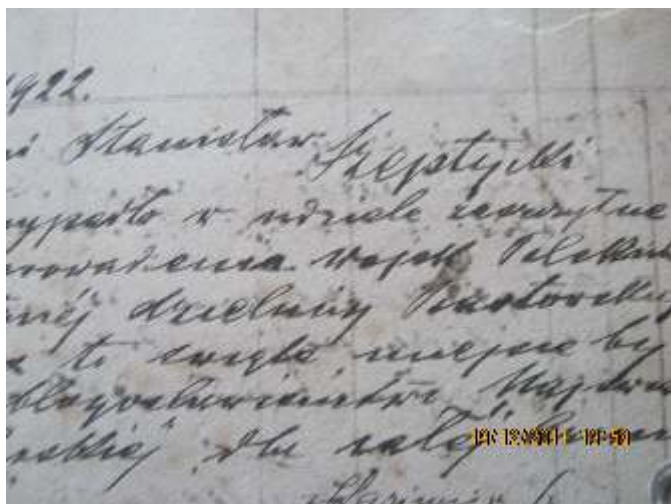
I niech w wielkiej kar godzinie

Żadna dusza z tych nie zginie!

+

A Ty, Panno! Której na cześć

Nieśli serce, dary, za to
Przystrój godów świetną
szatą;

Tam, gdzie wieczna
jasność świeci

Staw przed Synem ich za
dzieci.

Na pamiątkę przełożył
Piotr Semenko 25. 12. 1858"

Wielokrotnie Piekary by-
ły miejscem ważnych wyda-
rzeń historycznych. Takim
był uroczysty wjazd polskie-
go wojska na odzyskaną zie-
mię śląską w 1922 r. Prowa-
dzący oddziały generał Sta-
niśław Szeptycki (wnuk Alek-
sandra Fredry) 26 czerwca
przybył do Piekar, aby złożyć
hołd Królowej Nieba w miej-
scu z Jej łask słynącym.

Po błogosławieństwie

sakramentalnym, udzielo-
nym w cennej monstrancji
cesarzowej Eleonory, piekar-
ski proboszcz poprosił ofi-
cerów o wpisanie się do księ-
gi pamiątkowej, w której
czytamy: „Generał broni Sta-
niśław Szeptycki, któremu
przypadło w udziale za-
szczytne zadanie wprowa-
dzenia Wojsk Polskich do pra-
starej dzielnicy Piastowskiej
przybył na to święte miejsce
by uzyskać błogosławieństwo
Najświętszej Matki Boskiej
dla całej Armii Polskiej”

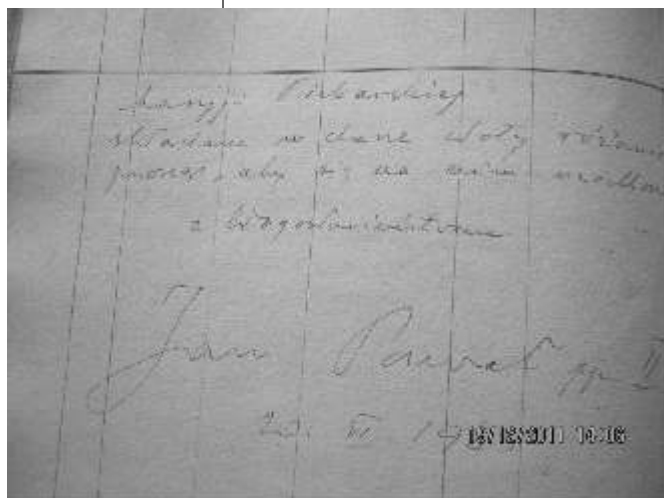
Każda kolejna karta to
nowe wydarzenia, nazwiska
mniej lub bardziej znanych
osobowości i wreszcie wpis –
chyba ten najważniejszy
i najcenniejszy: „Maryi

Piekarskiej składał w darze
złoty różaniec, prosząc, aby
się na nim modlono z błó-
gosławieństwem

Jan Paweł II
20. VI. 1983"

Ta księga to bezcenne
źródło wiedzy o tym miejscu
i ludziach, którzy tutaj
pielgrzymują. Nad tą księgą
można spędzić długie
godziny, a na jej podstawie
mogłoby powstać wiele opra-
cowań dotyczących znanych
ludzi w Piekarach. Może
warto byłoby podjąć takie
wezwanie?

Opracowała
Krystyna Wrodarczyk

Akcja „Szlachetna Paczka”

10 grudnia miało miejsce rozwiązanie ogólnopolskiej akcji nastawionej na pomoc najuboższemu, czyli „Szlachetnej paczki”. W naszym mieście również znalazły się potrzebujące rodziny i gotowi pomóc darczyńcy.

Inicjatywa ta jest nastawiona na pomoc rodzinom, które nie radzą sobie same finansowo. Są one zgłaszane do projektu przede wszystkim przez różne instytucje pomocy. Do wskazanej rodziny przychodzi wolontariusz, który przeprowadza ankietę, pytając o potrzeby, aby pomoc była jak najbardziej konkretna i indywidualnie dostosowana do rodziny. Taka ankietka służy też temu, żeby zweryfikować, czy dana rodzina faktycznie potrzebuje tego typu pomocy. Potem te rodziny trafiają do baz internetowych, gdzie czekają na darczyńcę, który zdecyduje się pomóc. Rodzina jest opisana wraz ze swoimi potrzebami po to, aby darczyńca wiedział czego potrzebuje dana rodzina i czy ma możliwość stworzenia takiej paczki. Prezenty są dostarczane przed świętami, aby dana rodzina mogła skorzystać z tych darów, ale też darczyńca ma szansę na zro-

bieńie czegoś dobrego i sprawienie też sobie radości z pomocy drugiemu, bardziej potrzebującemu. W takich paczkach znajduje się przede wszystkim żywność, jak również odzież, środki czystości. Oprócz tego dzieci mogą poprosić o drobny upominek, który bardzo chciałyby dostać. Młodsze dzieci proszą głównie o drobne zabawki, które sprawiają im największą radość.

Piekary również wzięły udział w tej akcji. Magazyn znajdował się w Kozłowej Górze przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 1. W akcji wzięło udział 10 wolontariuszy, którzy z pełnym zaangażowaniem nieśli pomoc. Udało się uszczęśliwić 27 rodzin, więc znalazło się też tyle osób, które chciały nieść pomoc. Również grupy parafialne działające przy naszym kościele, Wie-

Obdarowana rodzina.
fot. Marcin Lachowicz

z rodzin. Grupy przygotowały środki czystości i żywność. Był to miły gest, który każdemu przyniósł mnóstwo radości.

Ta pomoc jest konkretna, bo zindywidualizowana. Nie jest też jednorazowa, wielokrotnie darczyńcy chcą dalej pomagać „swoim” rodzinom, za które czują się odpowiedzialni. Taka pomoc uwrażliwia również nasze sumienia i serca na pomoc uboższemu, ale też otwiera nasze ręce.

Akcje, jakich należy „Szlachetna paczka”, przywracają wiarę w dobro człowieka. Sprawiają, że cieszą się nie tylko osoby, które są obdarowane, ale też te, które pomagają i obdarowują. Pamiętajmy, że dobro uszczęśliwia też nas samych i też powraca. Każdy najdrobniejszy gest pomocy wywołuje uśmiech na twarzy. Dlatego pomagajmy innym nie tylko przed świętami, ale przez cały rok. Wszystkim osobom, które pomogły gorąco dziękujemy za okazanie dobrego serca i zaangażowanie. Za każdą najdrobniejszą rzecz dołączoną do paczki, bo to właśnie te najdrobniejsze rzeczy sprawiają największą radość.

Kinga Łopaciuk

Wolontariusze pakujący paczki dla rodzin.

c z e r n i k
M o d l i t w z a
o r a z
A p o s t o l -
s t w o D o -
b r e j
Ś m i e r c i ,
a k t y w n i e
w ł a c z y ł y
s i ę d o
a k c j i ,
p r z y g o t o -
w u j ą c p a -
c z k ę d l a
j e d n e j

ROZMAITOŚCI Parafialne

We wspomnienie
św. Tarsycjusza

W poniedziałek, 21 listopada, o godz. 18.00 sprawowano Mszę św. w intencji służby liturgicznej bazyliki piekarskiej. Podczas Eucharystii przyjęto odnowienie przysiężeń, ustanowiono też nowych ministrantów i kandydatów. Opiekun, ks. Grzegorz Śmieciński, dziękując za zaangażowanie w posłudze, życzył podopiecznym siły, wytrwałości i wierności.

Po Mszy św., w parafialnej auli odbyło się spotkanie, podczas którego ministranci zaprezentowali się przed rodzicami i rodzeństwem w przedstawieniu o św. Tarsycjuszu, swoim patronie.

Pielgrzymi u Maryi

12 zgłoszonych grup przybyło do Piekarskiej Pani na przełomie listopada i grudnia, w tym 5 grup z diecezji katowickiej. Pozostałą część stanowili pielgrzymi, zarówno spoza diecezji, jak i spoza kraju.

W pielgrzymowanie wpiisała się 15-osobowa grupa księży diecezji kieleckiej rocznika święceń 1980, która przybyła pokłonić się Matce Boskiej Piekarskiej 21 listopada. Grupie przewodniczył ks. prof. UŚ dr hab. Andrzej Żądło – dziekan Wydziału Teologicznego w Katowicach.

Po raz kolejny, w nurt pielgrzymkowy tego miejsca włączyła się Polska Misja Katolicka z Niemiec. Tym razem „za gościła” u Gospodyni Śląska „częstka” Nadrenii-Westfalii.

50-osobowa grupa z Dusseldorfu wraz z ks. Januszem Kuskiem, kapłanem z Towarzystwa Chrystusowego, obsługującym misję, przybyła tu 23 listopada, zdążając z Jasnej Góry w pielgrzymce po Polsce.

Dwa dni później, 25 listopada, rozpoczynając Mszę św. o godz. 10.00, wraz z Kustoszem sanktuarium ks. Władysławem Nieszporkiem, ołtarz otoczyli: abp Damian Zimoń oraz abp Henryk Muszyński - prymas senior Polski, który przewodniczył Eucharystii sprawowanej przed wizerunkiem Piekarskiej Pani.

„Zakończenie
roku liturgicznego”

W sobotę, 26 listopada, w katowickiej katedrze Chrystusa Króla odbył się uroczysty ingres abpa Wiktora Skworca, w którym wzięli udział przedstawiciele naszej parafii.

W tym samym dniu, wieczorem o godz. 18.00, w auli muzeum sanktuarijnego, rozpoczął się koncert, podczas którego wystąpiły zespoły młodzieżowe: chór RiO Gospel z Rybnika, zespół instrumentalno-wokalny o nazwie: „S.P.A.M.” - „Sławiąca Pana Armia Miłości” z Katowic-Panewnik oraz zespół wokalo-instrumentalny „Legato”, działający przy bazylice piekarskiej. Honorowym gościem był proboszcz parafii św. Ludwika i Wniebowzięcia NMP w Katowicach-Panewnikach, o. Alan Rusek OFM, corocznie przybywający do Piekarskiej Pani na pielgrzymki stanowe, zarówno w maju, jak i w sierpniu. Kon-

cert ewangelizacyjny, którego pomysłodawcą był wikariusz ks. Marek Leszczyna, zakończył się modlitwą apelową, wyśpiewaną Maryi o godz. 21.00.

„W tym świętym
czasie oczekiwania”

27 listopada rozpoczął się Adwent. Wraz z 1. niedzielą tego czasu nadszedł jednocześnie nowy rok liturgiczny. Tegoroczne hasło stanowią słowa: „Kościół naszym domem”. W tym dniu, podczas każdej Mszy św. odczytano List Pasterski metropolity katowickiego abpa Wiktora Skworca. W czasie niedzielnej, popołudniowej modlitwy Kościoła, można było poświęcić wieńce i świece adwentowe. W 1. niedzielę Adwentu rozpoczęto odwiedziny duszpasterskie, czyli kolędę.

Poniedziałek 1. tygodnia Adwentu „zainaugurował” Msze św. ku czci Bożej Rodzicielki – Roraty, które w bazylice piekarskiej odprawiane były codziennie o godz. 6.30, w piątki o godz. 16.30. W kaplicy św. Bartłomieja wystawiono duże serce. Umieszczony napis: „Serce pełne dobra miej” stał się niejako hymnem adwentowym, zachęcając jednocześnie do dawania i dzielenia się z innymi. Darami stały się słodycze, maskotki, książki, przybory szkolne, dewocjonała. Losowano je jako upominki-nagrody. Podczas tegorocznych Rorat, wikariusz ks. Grzegorz Śmieciński, prowadził dzieci przez życie i posługiwanie bł. Jana Pawła II.

Jak co roku, przez zakup świec Caritasu, można było

włączyć się w Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom.

„Ave Maria, gratia plena”

Wieczorem, 2 grudnia, na adwentowe czuwanie w pierwszy piątek miesiąca, przybyła parafia św. Józefa z Piekar Śląskich - Józefki. Parafianom duszpasterzowali kapłani: ks. prob. Andrzej Tatarczyk, senior ks. Rajmund Machulec oraz wikariusz, ks. Edward Fórmanowski. Kustosz sanktuarium ks. prał. Władysław Nieszporek, witając uczestników nocnej modlitwy, podkreślił sens czuwania, czasu szczególnego, wyrażającego gotowość życia wiarą. Przypominając słowa wysłannika Gabriela, wskazał na Maryję, jako Tę, która pomaga żyć w łasce i do łaski wracać.

„Święta Barbaro,
bądź nam pomocą”

Nieco wcześniej niż co roku, w sobotę 3 grudnia, przed tronem Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej, o godz. 9.00 rozpoczęła się Msza św. sprawowana w intencji górników i ich rodzin. Przedtem, o godz. 8.30 miała miejsce modlitwa w kaplicy św. Barbary, po której delegacje Zakładu Górniczego „Piekary” złożyły kwiaty. Eucharystii, koncelebrowanej przez kapłanów dekanatu, przewodniczył ks. dziekan Władysław Nieszporek. W modlitwę włączono też zmarłych górników. Homilię wygłosił spowiednik bazyliki piekarskiej, ks. Krzysztof Szudok, podczas której zachęcił, by w codziennej górniczej pracy, uczyć się od św. Barbary otwartości na Boga i drugiego człowieka, wrażliwości i delikatności.

„Pokorna, cicha i piękna”

8 grudnia przypadała uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, jeden z odpustów nadanych przez Stolicę Apostolską dla piekarskiego sanktuarium w myśl Dekretów z 31.10.2009 r. podkreślających duchową łączność bazyliki piekarskiej z Bazyliką Matki Bożej Większej w Rzymie. Na ten fakt zwrócił uwagę ks. prał. Władysław Nieszporek, głosząc homilię podczas Mszy św. wieczornej, sprawowanej o godz. 18.00, podkreślając „pełnię łask” Maryi – nowej Ewy. Po Eucharystii, w przygotowanie której zaangażowali się członkowie ruchu oazowego, obejmującego młodzież i rodziny, udano się na plac mariacki, by „wzorem Rzymu”, jak co roku, złożyć hołd Niepokalanej.

W tym dniu, nieco wcześniej, podczas popołudniowej Mszy św. o godz. 16.30, Dzieci Maryi, przeżywając swoje patronalne święto, ponowiły decyzję należenia do Najświętszej Maryi Panny.

30 lat temu

11 grudnia, w 3. niedzielę Adwentu, koncelebrowanej Mszy św. sprawowanej w bazylice piekarskiej o godz. 10.30 przewodniczył ks. Piotr Płonka, proboszcz parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Wodzisławiu Śląskim-Wilchwach. Podczas niej szczególną modlitwą objęto osoby represjonowane i internowane w czasie stanu wojennego, wprowadzonego 13 grudnia 1981 roku. Homilię wygłosił wikariusz, ks. Bogdan Wąż. Po Eucharystii, na Rajskim Placu, odsłonięto tablicę ofiarowaną przez represjonowanych człon-

ków NSZZ „Solidarność” KWK „Julian” w roku beatyfikacji Jana Pawła II, głoszącą: „30 lat po stanie wojennym wierni ideałom Bóg, Honor, Ojczyzna w podziękowaniu za opiekę Boga i Matce Bożej Piekarskiej”.

„Światło,
które prowadzi”

Pod takim hasłem przebiegało tegoroczne spotkanie z Betlejemskim Światłem Pokoju, mające miejsce w bazylice piekarskiej 12 grudnia. Wokół Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej zgromadzili się przedstawiciele środowisk harcerskich Śląskiej Chorągwi ZHP wraz z Komendantem – hm. Andrzejem Lichotą. Przekazanie płomienia światła miało uroczystą oprawę. Odbyło się podczas wieczornej Mszy św., rozpoczętej o godz. 18.00 procesją, nawiązującą do tradycji Adwentu. Przy blasku świecy roratniej, Kustosz sanktuarium, przywitał zgromadzonych. W koncelebrę, oprócz wikariuszy bazyliki piekarskiej, włączyli się: ks. Marek Antosz – kapelan Hufca Rydułtowy oraz ks. phm. Piotr Larysz – archidiecezalny kapelan i duszpasterz harcerzy, który przewodniczył Eucharystii oraz wygłosił homilię, podczas której nawiązał do harcerskiej pielgrzymki do Piekar Śląskich, mającej miejsce w 1937 roku. Mszę św. poprzedziło czuwanie adwentowe z bł. Janem Pawłem II, przy obrazie którego harcerze pełnili wartę, wyrażając chęć podążania za Światłością. W czuwanie wpisała się też wspólna modlitwa różańcowa.

„Z Ojca
stolicy przyszedłeś”

Od 17 grudnia, rozpoczęła się druga część Adwentu, będąca już bezpośrednim przygotowaniem do przeżywania Bożego Narodzenia.

24 grudnia, w Wigilię, czuwanie prowadzone przez młodzieżowy zespół wokально-instrumentalny „Legato”, rozpoczęte w bazylice piekarskiej o godz. 23.15, poprzedziło Mszę św. sprawowaną o północy.

Pasterce, koncelebrowanej przez 8 kapłanów, przewodniczył ks. prał. Władysław Nieszporek. Podczas niej siostry boromeuszki odnowiły śluby zakonne.

25 grudnia, w uroczystość Narodzenia Pańskiego, o godz. 10.30 sprawowano Mszę św. w intencji parafian, której przewodniczył ks. prob. Władysław Nieszporek. Radość z przyjścia Zbawiciela na ziemię wyśpiewano podczas rozpoczętych o godz. 15.00

Nieszporów świątecznych. Przewodniczył im ks. Jacek Starosta, a włączyli się w nie również kapłani wywodzący się z naszej parafii.

I jeszcze małe przypomnienie na zakończenie: w tym dniu minęło 17 lat od ukazania się pierwszego numeru miesięcznika parafialno-sanktuarnyjnego „Z Piekarskich Wież”.

Opracowała:
Agnieszka Nowak

Statystyka GRUDZIEŃ 2011

CHRTY:

1. FRISZ Emilia
2. SZUKAŁO Artur
3. JASIŃSKI Ksawery
4. DYBOWSKI Artur
5. SZEWCZYK Patrycja

ROCZKI:

1. CZAPLIK Milan
2. PAŹDZIERNIAK Hanna
3. GROSS Dawid
4. JABŁOŃSKA Hanna
5. FICEK Patrycja

ŚLUBY:

1. AUGUSTYŃSKI Jacek – SZYDŁO Marzena

ZŁOTE GODY:

1. Zofia i Bogdan SIKORSCY

POGRZEBY:

Uzupełnienie z m-ca listopada 2011

1. HEFLIK Helena I.86
2. POLAK Wanda I.91

miesiąc GRUDZIEŃ 2011

1. SOBALA Adelajda I.83
2. SOSADZIN Ryszard I.42
3. KOWOLIK Paweł I.69
4. SZYMCZYK Władysława I.72
5. RENKA Gertruda I.84
6. MANIURA Tomasz I.44

Życzenia

Z okazji Nowego Roku składamy naszym Drogim Czytelnikom życzenia Bożego błogosławieństwa, wiele radości, pokoju w sercu. Niech Nowy Rok Pański będzie czasem naszego zbliżania się do Pana Boga przez wstawiennictwo Pani Piekarskiej.

Najlepsze życzenia kierujemy również w stronę naszych styczniowych solenizantów, kleryka Jakuba (10.01.), ks. Proboszcza Władysława (23.01.) oraz ks. Marka (29.01.). Niech dobry Bóg błogosławi, a Matka Najświętsza prowadzi pewną drogą do nieba.

Redakcja ZPW

„Z Piekarskich Wież”

w Kolegium Piusa XII w Lugano (Szwajcaria)

